

دکتر عیسی جوکار سورهنگی (نویسنده اصلی)

دکتر ابوالقاسم امیراحمدی

حسین سلمیلیان

پهنه‌بندی خطر زمین لغزش در حوضه‌ی صفارود با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی

چکیده

شناسایی مکان‌های با پتانسیل بالای وقوع زمین لغزش‌ها برای مقابله با آن، از اهمیت زیادی برخوردار است. در مطالعه‌ی موردی حوضه‌ی صفارود، تعداد ۳۳ لغزش مشاهده شده که هدف این تحقیق، شناخت عوامل و پهنه‌بندی مکان‌های مستعد وقوع لغزش‌ها می‌باشد. پارامترهای خاص موضوع این تحقیق شامل؛ سنگ‌شناسی، گسل، ارتفاع، شیب، جهت دامنه، بارش، آبراهه، خاک، پوشش گیاهی، راه ارتباطی و آبادی‌های حوضه بوده و از GIS برای تهیه‌ی لایه‌های اطلاعاتی و ارزشیابی هر یک از عوامل، تلفیق آنها از طریق الگوی وزنی و سرانجام تهیه‌ی نقشه‌ی قابلیت وقوع لغزش‌ها، استفاده گردید. برای وزن دهی به معیارها از روش شاخص آماری AHP استفاده شده است. معیار وزن دهی عناصر موجود در هر لایه بر اساس بیشترین نقشی بوده که در داخل آن لایه و در زمین لغزش مؤثر می‌باشد. پس از ترکیب لایه‌های مختلف عوامل اثرگذار در وقوع لغزش‌ها در محیط GIS، نقشه‌ی پهنه‌بندی خطر لغزش‌ها در چهار پهنه با خطر بسیار زیاد، زیاد، متوسط و کم به دست آمد و مشخص شد که حدود ۳۱ درصد از سطح حوضه با خطر بسیار زیاد و خطر زیاد لغزش‌ها روپرو است. بر اساس الگو و پهنه‌بندی مذکور، ۹۴ درصد از موارد مشاهده شده لغزش‌ها در پهنه‌ی خطر بسیار زیاد و زیاد قرار گرفته که نشان دهنده‌ی دقت بالای روش مورد استفاده است.

کلید واژه: زمین لغزش، پهنه بندی، حوضه صفارود، الگوی AHP، GIS

درآمد:

زمین لغزش یکی از مشکلات و مخاطرات طبیعی ایران، به ویژه در نواحی کوهستانی است، که موجب ایجاد خسارت‌های جانی و مالی زیاد می‌شود. موقعیت جغرافیایی ایران و ساختار زمین شناسی، اقلیم، خاک، توپوگرافی حوضه‌ها، پوشش گیاهی و دخالت انسان سبب شده است که این پدیده در برخی از نقاط، به ویژه شمال کشور، زیاد دیده شود. حوضه‌ی آبی صفارود از جمله حوضه‌هایی است که در آن لغزش‌های زیادی اتفاق افتاده است. وقوع لغزش‌ها پیامدهای منفی مانند: تخریب پوشش گیاهی، جاده‌ها، منازل مسکونی، فرسایش خاک و افزایش بار رسوبی رودخانه (رفاهی، ۱۳۷۷: ۵۰۳) و بستن مسیر رودخانه و تهدید جاذبه‌های اکوتوریستی مناطق پایین دست را به دنبال خواهد داشت.

هدف از پهنه‌بندی، تقسیم سطح زمین به نواحی همگن و درجه‌بندی آنها برحسب میزان واقعی یا پتانسیل خطر لغزش می‌باشد (وارنز^۱، ۱۹۸۴: ۲). به عبارتی سطح زمین بر اساس عوامل مؤثر در ایجاد زمین لغزش به نواحی ویژه و مجزایی از درجات بالفعل و یا بالقوه خطر تقسیم می‌شود. از عوامل مؤثر در وقوع لغزش‌ها می‌توان به پارامترهای مربوط به زمین شناسی، خاک، پوشش گیاهی، اقلیم، هیدرولوژی، فیزیوگرافی و دخالت انسان اشاره نمود. ولی دخالت این عوامل در نقاط مختلف از لحاظ کمی و کیفی با شدت و ضعف همراه است. ساها^۲ (۲۰۰۲، ۳۶۷) ضمن پهنه بندی خطر زمین لغزش، شیب‌های تندتر از ۴۵ درجه را شیب‌های با فراوانی ناپایداری بیشتر ذکر نمود. لغزش‌های وسیع به طور کلی مخصوص دامنه‌های پرشیب کوهستان‌های مرتفع است. همانند ریزش، دخالت جریان‌های سیلابی و زلزله آن را فعال می‌سازد (کک^۳، ۱۳۶۸: ۱۷۳). چانگ و همکاران^۴ (۱۹۹۵) برای پهنه‌بندی خطر زمین لغزش، جاده را به عنوان یکی از معیارهای تعیین مناطق خطر در نظر گرفتند.

با توجه به این که عوامل زیادی در وقوع زمین لغزش‌ها دخیل اند، کار ارزشیابی را از حالت ساده‌ی تحلیلی که ذهن قادر به انجام آن باشد، خارج ساخته و در نتیجه استفاده از ابزارهای تحلیلی قوی را ضروری می‌سازد.

۱. Vames

۲. Saha

۳. Coque

۴. Change et al

یکی از روش‌های اصلی ارزشیابی‌ها و تصمیم‌گیری چند معیاری، روش تحلیل سلسله مراتبی (AHP) ^۵ است که اولین بار توسط ساعتی ^۶ مطرح شد (ساعتی، ۱۹۸۹). امتیاز اصلی این روش آن است که به تصمیم‌گیرندگان کمک می‌کند تا یک مسأله‌ی پیچیده را به صورت ساختار سلسله مراتبی بشکنند و سپس به حل آن پردازند (شاو، ^۷ ۱۹۸۵). سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS)، ^۸ جایگاه مهمی را در زمینه‌ی پهنه‌بندی خطر لغزش پیدا کرده است. توانایی‌های خاص این سیستم در مدیریت، به هنگام سازی اطلاعات و قابلیت الگوسازی و تحلیل آن موجب شده که بتواند در تحلیل‌ها و ترکیب اطلاعات بسیار کارآمد باشد (فرج زاده و منتظرالقائم، ۱۳۷۵: ۲۴۸). تحقیق حاضر با هدف شناسایی عوامل مؤثر در زمین لغزش‌ها و ناحیه بندی منطقه با استفاده از روش AHP و به کارگیری GIS صورت گرفته و انتخاب معیارها و استانداردها، تهیه‌ی لایه‌های رقومی زمین مرجع عوامل الگو، تعیین وزن نسبی و عمومی، تبدیل به فرمت شبکه‌ای ^۹، هم‌پوشانی لایه‌ها و تهیه‌ی نقشه‌ی پهنه‌بندی از محورهای اصلی تحقیق بوده تا مناطق حساسی که بیشترین احتمال خطر وقوع لغزش وجود دارد، تعیین شود. با شناسایی مکان‌های با پتانسیل بالای لغزش، می‌توان از خطرات احتمالی آن نیز جلوگیری کرد.

موقعیت و ویژگی‌های جغرافیایی منطقه

حوضه‌ی صفارود در دامنه‌های شمالی البرز قرار گرفته و یکی از حوضه‌های بزرگ شهرستان رامسر است. این حوضه از لحاظ موقعیت جغرافیایی در فاصله‌ی بین ۳۶° ۴۳' ۵۰" تا ۳۶° ۵۵' ۸" عرض شمالی و ۵۰° ۲۵' تا ۵۰° ۳۷' ۳۹" طول شرقی قرار دارد (شکل ۱). مساحت حوضه ۱۳۶/۵۸ کیلومتر مربع و محیط آن ۵۴/۳۸ کیلومتر است.

ساختار زمین شناسی حوضه‌ی صفارود بخشی از ساختمان البرز و به ویژه البرز غربی می‌باشد. با توجه به تقسیم بندی زمین شناسان حوضه‌ی صفارود در البرز غربی و واحد یال شمالی قرار دارد (علایی طالقانی، ۱۳۸۱:

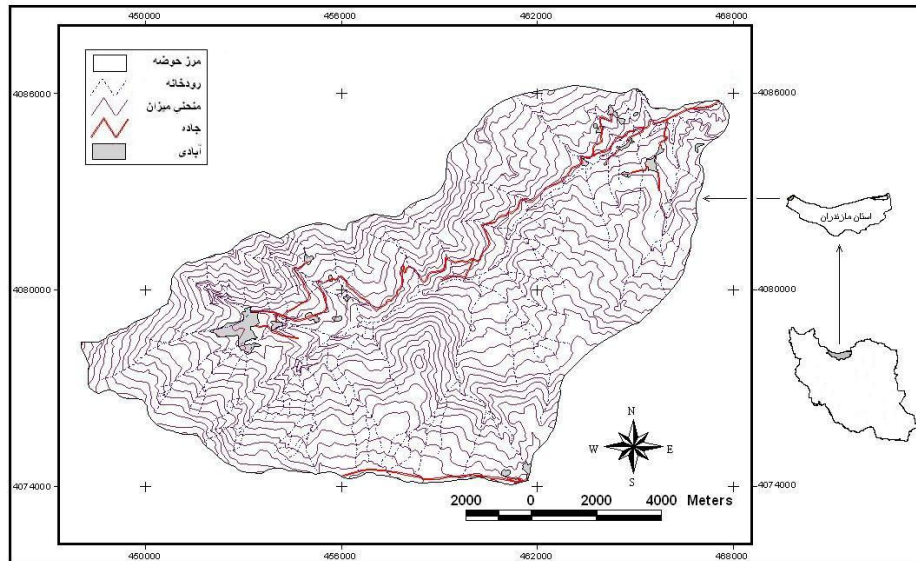
۵. Alytical Hierarchy Process

۶. Saaty

۷. Shaw

۸. Geographic Information System

۹. Raster

شکل (۱) نقشه‌ی موقعیت جغرافیایی حوضه‌ی صفارود

چین خوردگی‌های آن بیشتر از رسوبات دوران دوم زمین‌شناسی تشکیل شده و بیش از ۷۷ درصد از رسوبات مربوط به دوره‌ی تریاس فوقانی و ژوراسیک میانی، سازند (شمشک و جواهرده) می‌باشد. گسل‌های متعددی در حوضه دیده می‌شود، به گونه‌ای که دره صفارود را با پیچ و خم‌های متعددی روبرو کرده است. از نظر اقلیمی، منطقه تحت تأثیر عوامل بیرونی و محلی است که موجب تغییرات دما و ایجاد بارش می‌شود. مقدار بارش در حوضه تا ارتفاع ۸۰۰ متر بیشتر از ۱۰۰۰ میلی‌متر و در ارتفاع ۸۰۰ تا ۱۵۰۰ متر که لغزش‌ها اتفاق افتاده‌اند، کمتر از ۷۰۰ میلی‌متر می‌باشد. میانگین دمای ۲۲ ساله در ارتفاعات پایین ۱۶ درجه سلسیوس است، ولی در منطقه جواهرده، که در ارتفاع بیش از ۱۲۰۰ متر قرار دارد، دما به ویژه در فصل زمستان به کمتر از صفر می‌رسد. با توجه به طبقه‌بندی اقلیمی آمبرژه مناطق مختلف حوضه تا ارتفاع ۸۰۰ متر خیلی مرطوب، از ارتفاع ۸۰۰ تا ۱۵۰۰ متر مرطوب سرد، ۱۵۰۰ تا ۲۵۰۰ متر نیمه مرطوب و بالاتر از آن سرد کوهستانی می‌باشد. آبراهه‌ی اصلی صفارود با جهت کلی جنوب غربی - شمال شرقی و پس از طی مسیر ۲۱ کیلومتری به دریای خزر می‌ریزد. صفارود با دبی متوسط سالیانه ۲/۲ متر مکعب در ثانیه از رژیم برفی بارانی برخوردار است (هاشمی،

۱۳۸۱:۱۰۲) که رژیم برفی (فصل بهار) بیشتر در ارتفاعات بیش از ۱۵۰۰ متر از سطح دریا و رژیم بارانی در ارتفاعات پایین تر از آن به ویژه کمتر از ۸۰۰ متر دیده می‌شود.

با توجه به نوع اقلیم، وضعیت ناهمواری، نوع سنگ و پوشش گیاهی در حوضه خاک‌های متفاوتی دیده می‌شود. مناطق وسیعی از حوضه‌ی صفارود دارای تیپ خاک قهوه‌ای جنگلی اسیدی، قهوه‌ای آهکی، آبرفتی و آبرفتی در حال تکامل با بافت‌های لومی و لومی رسی شنی، لوم رسی شنی، لوم و لوم رسی شنی و لوم تالوم رسی شنی پوشانده شده است (طرح جنگل‌داری صفارود، ۱۳۷۹:۱۸۴). از لحاظ پوشش گیاهی در حوضه سه نوع پوشش جنگلی، مرتع و باغ‌ها دیده می‌شود. در این میان جنگل با تقسیم بندی جنگل خوب، مخروطه و نیمه مخروطه بیش از ۵۹ درصد از سطح حوضه را پوشانده است.

از نظر فعالیت‌های انسانی و سکونتگاهی این حوضه به دو منطقه‌ی شمال شرقی (بومی) و جنوب غربی (خوش‌نشین) تقسیم می‌شود. منطقه‌ی جواهرده در اواخر بهار و فصل تابستان پذیرای هزاران گردشگر و خوش‌نشین می‌باشد. براساس آخرین آمار (خانه بهداشت روستاها در داخل حوضه) در سال ۱۳۸۴ تعداد ۱۳۷۷ تن در ۳۴۲ خانوار و در شش روستا زندگی می‌کنند. فعالیت‌های اقتصادی اجتماعی از قبیل: کشاورزی، احداث جاده‌ها و ساخت و ساز منازل مسکونی در حوضه وجود دارد. بررسی‌ها نشان می‌دهد که دخالت انسان در حوضه آسیب‌های زیادی بر محیط طبیعی آن وارد کرده است. مهم‌ترین آثار نامطلوب آن تخریب پوشش گیاهی است که در اثر جاده سازی، پرورش دام، کشاورزی و قاچاق چوب صورت گرفته است.

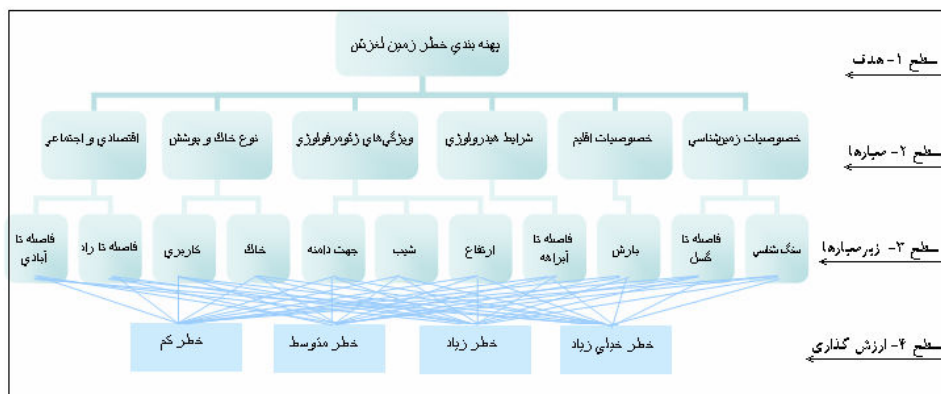
مواد و روش‌ها

در راستای اهداف تحقیق، ابتدا با ملاحظه‌ی عکس‌های هوایی با مقیاس ۱:۲۰/۰۰۰ و بررسی‌های میدانی، لغزش‌های حوضه‌ی صفارود شناسایی و تعیین حدود شد. سپس با تهیه‌ی نقشه‌ی توزیع لغزش‌ها و بررسی عوامل، جدول ویژگی‌های کلی زمین لغزش‌ها (جدول ۱) شکل گرفت. با تجزیه و تحلیل نتایج جدول مذکور و با توجه به بیشترین لغزش‌ها که در ارتباط با یک پارامتر اتفاق افتاده بودند، علل وقوع شناسایی شده است. به منظور مشخص کردن نقاط بحرانی از لحاظ خطر وقوع لغزش، پهنه بندی خطر زمین لغزش با استفاده از روش AHP و در محیط GIS صورت گرفت که شامل مراحل مشخص کردن پارامترهای مورد نیاز، تهیه‌ی اطلاعات و نقشه‌ی پارامترهای مورد نیاز و ترکیب آنها با توجه به روش وزن دهی یا امتیاز دهی بوده است. پس

از تعیین هر یک از پارامترها با توجه به تعداد لغزش‌ها که اتفاق افتاده‌اند، امتیازدهی صورت گرفت که از یک تا ده بوده است، به گونه‌ای که عدد یک برای پارامتری که کم‌ترین تأثیر را داشته و عدد ده نیز بیشترین تأثیر را داشته است.

روش مورد بحث بر اساس تجزیه‌ی مسایل پیچیده به سلسله مراتب می‌باشد، که در رأس آن هدف کلی قرار دارد. در این تحقیق هدف، تهیه‌ی نقشه‌ی پهنه‌بندی خطر وقوع زمین لغزش است. در سطح دوم، معیارها قرار می‌گیرند که در این جا شامل عوامل زمین شناسی، اقلیم، هیدرولوژی، ژئومرفولوژی و اقتصادی اجتماعی است، که برای پهنه بندی زمین لغزش مورد استفاده قرار گرفته است. در مرحله‌ی بعدی، عوامل مؤثر در زمین لغزش‌ها به عناصر جزئی تر سنگ‌شناسی، فاصله تا گسل، بارش، فاصله تا آبراهه، ارتفاع، شیب، جهت دامنه، نوع خاک، پوشش گیاهی، فاصله تا راه و آبدادی تقسیم شده است. جهت کاربرد پارامترهای مورد نیاز از نقشه‌ی خاک‌شناسی در تهیه‌ی نوع خاک، از نقشه‌ی زمین شناسی ۱:۱۰۰/۰۰۰، نوع سنگ و فاصله تا گسل، از روی نقشه‌ی توپوگرافی ۱:۵۰/۰۰۰ طبقات ارتفاعی، فاصله از روستاها و آبراهه‌ها و نقشه‌ی شیب بر اساس الگوی رقومی ارتفاعی DEM^۱ در محیط ArcGIS و از نقشه‌ی پوشش گیاهی در نوع پوشش و کاربری اراضی استفاده شده است. پس از تجزیه‌ی مسأله به سلسله مراتب، عناصر سطوح مختلف به صورت دوتایی با هم مقایسه شده و بر اساس میزان برتری دو معیار، ارزش گذاری صورت می‌گیرد که در این تحقیق شامل پهنه‌های با خطر بسیار زیاد، زیاد، متوسط و پهنه با خطر کم بوده است (شکل ۲). در روش مورد استفاده با توجه به وسعت پهنه‌های لغزشی در هر یک از کلاس‌های پارامترهای مختلف، ارزش وزنی برای هر یک از سلول‌ها در نظر گرفته شد و سرانجام مجموع ارزش‌های وزنی برای هر سلول با هم پوشانی لایه‌های مختلف مورد مطالعه به دست آمد. در واقع، نقشه‌ی پهنه بندی خطر زمین لغزش منطقه از ترکیب لایه‌ها با یکدیگر در محیط GIS حاصل شده است.

۱۰. Digital Elevation Model

شکل (۲) ساختار سلسله مراتب AHP برای پهنه بندی زمین لغزش

نتایج و بحث

به طور کلی، بیش از ۹۰ درصد لغزش‌های حوضه‌ی صفارود در دو منطقه‌ی جواهرده (نیمه غربی حوضه) و حوالی روستاهای بومی (شمال شرقی حوضه) و بقیه در نقاط دیگر اتفاق افتاده، که ویژگی‌ها و مشخصات هر یک به تفکیک در جدول شماره ۱ آمده است. همچنین چگونگی انتخاب عوامل تأثیرگذار بر وقوع لغزش‌های بالا را می‌توان در جدول شماره ۲ مشاهده نمود. چنانچه لغزش‌ها را با توجه به پارامترهای این جدول مورد سنجش قرار دهیم، جدول شماره ۳ حاصل می‌شود، که تعداد وقوع لغزش‌ها را با توجه به یک عامل مشخص می‌کند. در واقع اطلاعات جدول ۳ نشان می‌دهد که چه تعداد لغزش در ارتباط با یک عامل اثرگذار اتفاق افتاده‌اند. بنابراین وقوع لغزش‌های زیاد در محدوده‌ی یک عامل اثرگذار نشان از دخالت آن عامل در پیدایش لغزش‌ها می‌باشد.

جدول (۲) چگونگی انتخاب عوامل تأثیرگذار بر وقوع لغزش‌ها

ردیف	عوامل تأثیرگذار	چگونگی انتخاب
۱	لیتولوژی	بیشترین لغزشهایی که بر روی یک سنگ مادر اتفاق افتاده اند
۲	گسل	فاصله کمتر از ۲۰۰ متر
۳	شیب	بیشترین تعداد وقوع در یک طبقه شیب
۴	جهت شیب دامنه	بر اساس بیشترین لغزش‌هایی که در یک جهت دامنه اتفاق افتاده اند
۵	ارتفاع	بیشترین تعداد وقوع لغزش در یک طبقه ارتفاعی
۶	بارش	بیشترین تعداد وقوع لغزش در یک منحنی بارش
۷	آبراهه	فاصله کمتر از ۱۰۰ متر از دو طرف یک آبراهه یا رود
۸	خاک	بیشترین تعداد وقوع در یک نوع خاک
۹	نوع پوشش	بیشترین تعداد وقوع در نوع پوشش
۱۰	راه ارتباطی	فاصله کمتر از ۵۰ متر
۱۱	آبادی	فاصله کمتر از ۳۰۰ متر

جدول (۳) درصد وقوع لغزش‌ها با توجه به عامل تأثیرگذار

ردیف	عامل اثرگذار	بیشترین تأثیر	تعداد لغزش‌ها در محدوده مورد نظر	درصد
۱	لیتولوژی	شیل	۱۴	۴۲/۴۲
۲	گسل	کمتر از ۲۰۰ متر	۱۶	۴۸/۴۸
۳	شیب	۲۲-۲۶	۱۴	۴۲/۴۲
۴	جهت شیب دامنه	جنوب شرقی	۱۴	۴۲/۴۲
۵	ارتفاع	۶۰-۴۴۷	۱۵	۴۵/۴۵
۶	بارش	۸۵۰-۱۱۰۰	۱۹	۵۷/۵۷
۷	آبراهه	کمتر از ۱۰۰ متر	۲۱	۶۳/۶۳
۸	نوع خاک	لوم و لوم رسی شنی	۲۲	۶۶/۶۶
۹	پوشش گیاهی	جنگل مخروطیه و باغات	۲۵	۷۵/۷۵
۱۰	راه ارتباطی	کمتر از ۵۰ متر	۱۱	۳۹/۴
۱۱	آبادی	کمتر از ۳۰۰ متر	۲۳	۶۹/۶۹

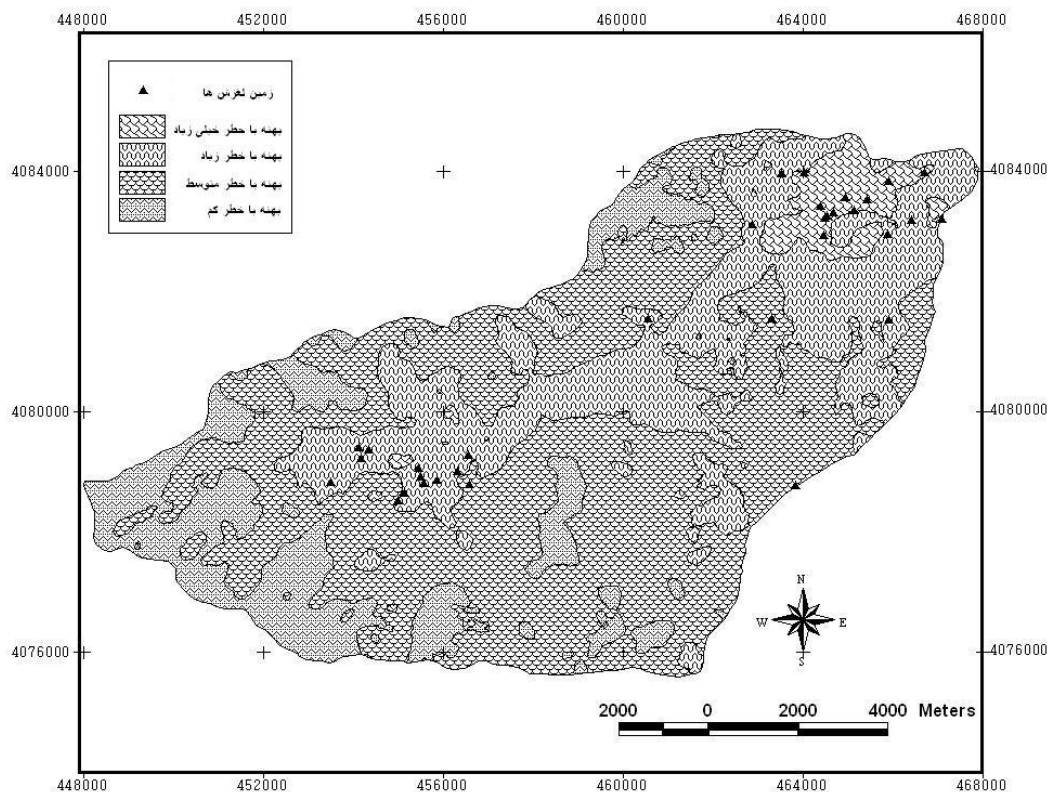
بررسی نقشه‌ی پهنه‌بندی خطر زمین لغزش

در این تحقیق پس از ترکیب لایه‌ها با یکدیگر در محیط GIS، پهنه‌ها در چهار کلاس طبقه‌بندی شده است (شکل ۳). کلاس اول پهنه با خطر بسیار زیاد، کلاس دوم پهنه با خطر زیاد، کلاس سوم پهنه با خطر متوسط و کلاس چهارم پهنه با خطر کم را شامل می‌شود. جدول شماره ۴ سطح هر یک از پهنه‌ها را نشان می‌دهد.

جدول (۴) پهنه‌بندی خطر زمین لغزش در حوضه‌ی صفارود

پهنه‌های خطر	مساحت (کیلومتر مربع)	مساحت (هکتار)	درصد مساحت
پهنه با خطر بسیار زیاد	۵/۳۱	۵۳۱/۲۱	۳/۸۸
پهنه با خطر زیاد	۳۶/۹۵	۳۶۹۵/۹۶	۲۷
پهنه با خطر متوسط	۷۱/۹۰	۷۱۹۰/۴۸	۵۲/۵۴
پهنه با خطر کم	۲۲/۴۱	۲۲۴۱/۱۰	۱۶/۴۰
کل	۱۳۶/۵۸	۱۳۶۵۸/۷۵	۱۰۰

نقشه‌ی پهنه‌بندی خطر زمین لغزش حوضه‌ی صفارود تأثیر عوامل مختلف از قبیل: زمین‌شناسی، اقلیم، هیدرولوژی، پوشش گیاهی، خاک و فعالیت‌های انسانی را نشان می‌دهد. در واقع همه‌ی عناصر و اجزاء در سیستم دست به دست هم داده‌اند تا نقاطی از حوضه‌ی صفارود را با خطر وقوع زمین لغزش روبرو کرده و بسیاری از نقاط را نیز با دخالت کمتر به پهنه‌های کم خطر تبدیل کردند. ۳/۸۸ درصد از سطح حوضه با خطر بسیار زیاد وقوع لغزش‌ها روبرو است، که نتیجه‌ی دخالت زیاد عوامل اثرگذار از لحاظ کمی می‌باشد. تقریباً تمام این مناطق، در داخل آبادی‌ها و یا اطراف آبادی‌ها قرار دارند. در نقشه‌ی پهنه‌بندی خطر زمین لغزش در نواحی که دخالت انسان بیشتر بوده و عوامل تأثیرگذار حضور بیشتری دارند، خطر وقوع لغزش‌ها نیز زیاد است. این عوامل به صورت یک سیستم عمل کرده‌اند و با دخالت بیشتر عوامل، وسعت پهنه‌ها نیز افزایش یافته است. با دور شدن از مناطق با پهنه‌ی خطر خیلی زیاد از تعداد عوامل اثرگذار نیز کاسته می‌شود.

شکل (۳) نقشه‌ی پهنه‌بندی خطر لغزش حوضه‌ی صفارود

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

ساختار زمین‌شناسی، توپوگرافی و ویژگی‌های اقلیمی، خاک، هیدرولوژی و فعالیت‌های اقتصادی اجتماعی در حوضه‌ی صفارود زمینه‌ی مناسبی را جهت پیدایش پدیده‌های ژئومورفولوژی و به ویژه زمین لغزش‌ها فراهم کرده است. در این تحقیق طبقه‌بندی زمین در سطح حوضه بر اساس میزان خطر لغزش‌ها و در قالب تهیه‌ی نقشه پهنه‌بندی خطر (شکل ۳) انجام گرفت، که خود می‌تواند در انتخاب نوع عملیات اجرایی آبخیزداری و همچنین کاهش خسارت‌ها از طریق ارائه کاربری‌های مناسب در ارتباط با درجه‌ی خطر مورد استفاده قرار گیرد.

با توجه به الگو و پهنه‌بندی یاد شده در این تحقیق، تنها دو مورد از زمین لغزش‌ها بر اساس مشاهدات میدانی در پیش‌بینی و پهنه‌بندی به غلط در پهنه با خطر متوسط قرار گرفت و ۳۱ مورد دیگر از لغزش‌های مشاهده شده به درستی در پهنه بندی خطر بسیار زیاد و زیاد قرار گرفته‌اند که بیانگر دقت بالای روش مورد استفاده است. بنابراین شکل‌گیری پهنه‌های خطر در منطقه با حضور عوامل اثرگذار در هر نقطه از حوضه، مرتبط است.

در مناطق با پهنه‌ی خطر بسیار زیاد و زیاد نباید تخریب و کار غیر اصولی از قبیل احداث جاده، قطع پوشش گیاهی و ... صورت بگیرد، زیرا این مناطق وضعیت بحرانی دارند، به ویژه پهنه با خطر بسیار زیاد که مناطق مسکونی در این پهنه قرار دارند و در صورت انجام فعالیت‌های مزبور، باید عملیات حفاظتی را نیز مورد توجه قرار داد. از طرفی اگر دخالت در محیط بیشتر شود، درجه‌ی پهنه‌ها تغییر کرده و به مناطق با پهنه‌ی خیلی زیاد تبدیل خواهد شد.

منابع و مأخذ

۱. اداره کل منابع طبیعی نوشهر، ۱۳۷۹، طرح جنگل‌داری صفارود، نقشه‌ی خاک حوضه‌ی صفارود.
۲. رجایی، عبدالحمید، ۱۳۸۲، کاربرد ژئومرفولوژی در آمایش سرزمین و مدیریت محیط، چاپ دوم، نشر قومس، تهران.
۳. رفاهی، حسینقلی، ۱۳۷۷، فرسایش آبی و کنترل آن، چاپ سوم، دانشگاه تهران.
۴. زمردیان، محمدجعفر، ۱۳۸۱، ژئومرفولوژی ایران، جلد دوم، فرایندهای اقلیمی و دینامیک بیرونی، دانشگاه فردوسی مشهد.
۵. سازمان جغرافیایی ارتش و نیروهای مسلح، ۱۳۸۲، نقشه‌ی توپوگرافی رامسر، مقیاس ۱:۵۰/۰۰۰.
۶. سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور، ۱۳۸۳، نقشه‌ی زمین‌شناسی رامسر و جواهرده، مقیاس ۱:۱۰۰/۰۰۰.
۷. سلملیان، حسین، ۱۳۸۵، بررسی عوامل مؤثر در زمین‌لغزه‌های حوضه‌ی آبی صفارود شهرستان رامسر، پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد گروه جغرافیا، به راهنمایی عیسی جو کارسرهنگی، دانشگاه تربیت معلم سبزوار.
۸. علایی طالقانی، محمود، ۱۳۸۱، ژئومرفولوژی ایران، چاپ اول، نشر قومس، تهران.
۹. فرج زاده، منوچهر، منتظرالقائم، سعید، ۱۳۷۵، پهنه‌بندی قابلیت وقوع زمین‌لغزه‌ها با استفاده از GIS، مطالعه موردی جاجرود تارودهن، سومین کنفرانس سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی: ۲۴۵-۲۶۱.
۱۰. کرم، عبدالامیر، ۱۳۸۳، کاربرد الگوی ترکیب خطی وزین (WLC) در پهنه‌بندی پتانسیل وقوع زمین‌لغزش، مجله‌ی جغرافیا و توسعه: ۱۴۶-۱۳۱.
۱۱. ککک، روزه، ۱۳۶۸، ژئومرفولوژی، جلد اول، ژئومرفولوژی ساختمان‌ی و دینامیک درونی، ترجمه‌ی فرج‌اله محمودی، انتشارات دانشگاه تهران.
۱۲. هاشمی، سید یوسف، ۱۳۸۱، ژئومرفولوژی حوضه‌ی صفارود منطقه‌ی رامسر، پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد گروه جغرافیا، به راهنمایی محمد رضا ثروتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر ری.
۱۳. Chung, C.F Fabbri, A.G. and Van Westen, E.J., ۱۹۹۵, Multivariate regression analysis For landslide hazard zonation in: Geomorphological system in assessing natural hazards, Kluwer Academic Publishers, ۱۳۵-۱۷۶ pp.
۱۴. Saaty, T. L., ۱۹۸۹, Decision making, scaling and number crunching, Decision Sciences, ۲۰: ۴۰۴-۴۰۹ pp.
۱۵. Saha, A.K. Gupta , R.P. Arora, M.K. and Kumar, A., ۲۰۰۲, GIS-based landslide hazard zonation in the Bhagirathi (Ganga) Valley Himalayas, International Journal of Remote Sensing, Vol. ۲۳, No. ۲, ۳۵۷-۳۶۹ PP.
۱۶. Shaw, G and D, Wheeler, ۱۹۸۵, Statistical techniques in geographical analysis, Dublin . Jhan Wiley & Sons Press.

۱۷. Varnes D.J., ۱۹۸۴, Landslide hazard zonation: a review of Principle and Practice, Unesco, Paris, ۶۳ PP.

مشخصات نویسندگان:

دکتر عیسی جوکار سرهنگی استادیار گروه جغرافیای دانشگاه مازندران.

E-mail: e.jokar@umz.ac.ir

دکتر ابوالقاسم امیراحمدی استادیار گروه جغرافیای دانشگاه تربیت معلم سبزوار.

حسین سلمیلیان کارشناس ارشد دانشگاه تربیت معلم سبزوار.